

ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΔΟΞΑ στοῦ ἀνθρώπου τὸ κορμί ! Στὴ σάρκα
Ποῦ σὰν καλοκυβέρνητο καράδι
Σιδερένιο στῶν θαλασσῶν τὰ πλάτια,
Βαστάει τοῦ ἀνέμου τοὺς δαρμούς, τοὺς δρόμους,
Καὶ τὰ λιοπύρια.

Δόξα στὰ χέρια. ὦ χέρια προκομένα
Καὶ δυνατὰ σὰν ἄροτρα καὶ ξίφη,
Καὶ ὧ πόδια ποῦ ματώνονται περνώντας
Τὰ φτερά ! Δόξα στοὺς χορταριασμένους
Τῶν στηθῶν βράχους !

Τὸ φέγγος τῶν ματιῶν, καὶ τῶν προσώπων
Τὴν ἀντρίκεια ψυχὴ, καὶ τῶν στομάτων
Τ' ὀργισμένο τάνάκρασμα δοξάζω·
Τῶν Ἡρακλέων τὰ ῥόπαλα, τὰ νιάτα
Τῶν Ἀντινόων.

Δοξάζω τὸ κορμί ποῦ ἀποτολμαεῖ,
Γυμνωμένον ἀγνάντια στὴν ἡμέρα,
Ἄγγιχτο ἀπ' τὴν ἀκάθαρτην ἀρρώστια,
Νὰ μετρηθῇ μὲ τὴ γαλήνη θεῖα
Τῶν ἀγαλμάτων.

Στὸ κορμί δόξα, ῥόδο τῆς υἱείας,
Καὶ ὑπέρτατο χαμόγελο τῆς ὕλης,
Καὶ σύγνεφο ποῦ κλεῖ τὰ στροπελέκι,
Στὸ Πνεῦμα πῶγινε ἀπὸ πλάστης πλάσμα.
Στὸ κορμί δόξα.

Στὸ κορμί δόξα ποῦ κ' ἐκεῖνο πλάθει,
Μὲ τὴν ὀρμὴ τῶν φλογερῶν ἐρώτων,
Τὰ ὥραϊα παιδιὰ, τὰ πολεμοθρεμένα
Παλληκάρια, τὰ τρόπαια τῶν πολέμων
Καὶ τῶν πατρίδων !

(Νοέμβριος 1900)

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

